

Twitteren

van gemuts tot discussie

De een vindt het een uitkomst, de andere volkomen belachelijk. Twitteren lijkt geen tussenweg te kiezen. Twee noorderlingen leggen uit waarom zij de halve (en soms de hele) dag aan het twitteren zijn. "Verslaafd? Ik? Nee, verslaafden ontkennen altijd. Ik beken."

Door Gert Meijer

Chris Klomp: 316 following, 570 followers, 13.928 tweets

Freelance rechtbankverslaggever Chris Klomp (38) twittert de godganse dag. Overdag vanuit de rechtbank, 's avonds vanuit huis. Hij zit niet verlegen om een meningje meer of minder en ook niet om een botsinkje meer of minder.

Voor hem is twitteren meer dan alleen maar het overbrengen van een boodschap, of die nu van de rechter of van hemzelf is. "Ik zie het als de ultieme *netwerktool*. Even

snel overleggen met Hans Laroefs of de justitieverslaggever van de Volkskrant." Kan toch ook via de telefoon, zou je zeggen. "Zou kunnen", zegt Chris, "maar dat is trager."

Anderen klagen er juist over dat sommige twitteraars doorslaan in hun zakelijk gebruik en een enorme twitter-diarree uitpoepen die alleen nuttig is voor een enkele collega. Chris: "Twitter is een kroeg waar je lastige mensen kan weren via de block-knop. Wat je niet wilt, krijg je niet."

Klomp twittert nu ruim een jaar. Laatst heeft hij de mening van 'het Nederlandse twitter-publiek' na afloop van een rechtszaak aan de rechter doorgegeven. "Vond ze reuze interessant." Bij de rechtbank in Assen mag je geen laptop mee naar binnen nemen. Achterhaald, vindt Chris: "Dat is rechtspraak 1.0. Niet meer van deze tijd. De pers moet gewoon z'n werk kunnen doen."

Het twitteren stopt niet als Chris de rechtbank verlaat. Hij houdt ook nog een weblog bij en discussieert

's avonds volop met zijn twittervrienden. Gebrek aan levensinvulling, misschien? "Niet overdrijven, zeg. Mijn partner? Dat is de vrouw die soms de pc uitdrukt als de kinderen naast de kat in de gordijnen hangen, haha."

Klomp ontkent niet dat veel twitteraars een - soms obsessieve - behoefte aan bevestiging en aandacht hebben. "Dat speelt zeker mee. Ik mag mijn eigen mening graag horen. Maar het lijkt me niet typisch iets voor Twitter. Ook *in real life* uit zich dat. Let wel, ik ben freelancer. Ik werk alleen. Geen collega's, geen redactie. Dan zoek je vanzelf het contact elders." En verslaafd? "Een echte verslaafde ontkent. Ik beken."

Chris kan best zonder computer, zegt hij. "Als ik met het gezin op vakantie ga, hoef ik niet te twitteren."

Aan het einde van de middag komt de zoveelste tweet van Chris voorbij: 'Haha grappig, vriendin maakt twitteraccount aan, louter om te vragen of ik naar huis kom...'

Kwetteren

Twitter is een internetdienst waarbij gebruikers korte berichtjes schrijven, voor iedereen te lezen. Twitteren heet ook wel tweeten en betekent kwetteren, vandaar dat het logo van Twitter een vogeltje is. Twitteren kan via mobiele telefoon en pc en heeft als doel dat iedere twitteraar op elk moment van de dag kan aangeven in maximaal 140 tekens wat hij doet of wat er gebeurt. Twitter maakte een enorme vlucht vanwege de snelle verslaggeving na rampen.

Chris Klomp = @chrisklomp
Bianca Habing = @BiancaHabing

Bianca Habing: 573 following, 330 followers, 4821 tweets

En paar weken geleden was Bianca Habing (39) uit Gasselte met haar gezin op vakantie in Zuid-Frankrijk. Haar volgers op Twitter kregen zo'n beetje alles mee: het weer, het insmeren, een foto bij het zwembad. "Terwijl de anderen met een boek op de stretcher lagen, lag ik daar met mijn iPhone. Prima toch?"

Habing bezweert dat ze nooit een laptop mee op vakantie zou nemen. "Er zijn grenzen. Maar ik kon wifi-kaarten bij het park kopen en dus kostte internetten niet zo veel." De blonde Gasselter, op Twitter vooral bekend van de paardenstaart die ze op haar foto toont, is sinds vorig jaar zomer actief op het 'korteberichtennetwerk'. Om niet te zeggen zeer actief.

Dat komt vooral door haar werk bij het brandwondencentrum van het Martiniziekenhuis in Groningen, zegt ze. Of beter nog, de websi-

“
Bekende mensen goed te benaderen via Twitter
”

te van Kind & Brandwond, waar Bianca vrijwilligster is. "Om die site een beetje onder de aandacht te krijgen, zaten we op Hyves, maar om ook oudere mensen te bereiken hebben we een profiel op Twitter gemaakt en daar plaatsen we linkjes naar de site." Zo kwam Bianca in contact met Marco Borsato, die als ambassadeur van de Stichting Kind & Brandwond vorig jaar het Elektronisch Patiënten Dossier in het Martiniziekenhuis opende. "Daar twitterde hij over en toen ontdekte ik hoe benaderbaar bekende mensen via Twitter zijn."

Sindsdien twittert Bianca ook via haar eigen account. Over de tuin, een beetje over haar werk en wat haar zoal bezighoudt. "Soms is het een stukje gemuts, soms discussieren we heel wat af." Als het tijd is om te koken zet ze de laptop op het aanrecht, zodat ze door kan gaan met twitteren. Maar nee, dat is geen verslaving, vindt ze. "Als je dat dwangmatig gaat doen, wordt het

anders. Ach, wat is verslaving. Als je de hele dag tv kijkt of gaat bankhangen zeggen ze toch ook niet dat je daar verslaafd aan bent? Maar als het iets met de computer is ben je opeens direct verslaafd. Het vervangt ook niet mijn contacten in real life, ben je gek. Iks ben de enige in mijn omgeving die twittert." Haar echtgenoot heeft er ook geen problemen mee. "Zit hij op de bank *Top Gear* te kijken, ga ik naast hem zitten met de laptop."

Het leuke van twitteren is dat het openbaar is en dat niemand zich dus ergens achter kan verschuilen, zegt Bianca. "Daarom heb ik ook geen fake-naam. Bovendien, ik vind het leuk om te delen."

Later op de middag twittert ze: "Ik heb na een gezellig gesprek met @Gert_Meijer nog steeds geen duidelijk antwoord. Waarom Twitter ik? Misschien lees ik het binnenkort :-)"

Eh... omdat ze het leuk vindt om te delen, misschien?